

Forslag

til

Lov om ændring af lov om kommunal indkomstskat.

Fremsat den 13. marts 1968 af *indenrigsministeren*.

I lov nr. 101 af 31. marts 1967 om kommunal indkomstskat foretages følgende ændringer:

1. I § 2 ændres ordene „den 5. november“ overalt til: „den 5. oktober“.

2. I § 2, *stk. 4*, ændres ordene „bestemmelsen i § 1, nr. 5“ til: „§ 1, nr. 2 eller 5“.

3. § 2, *stk. 5*, affattes således:

„*Stk. 5.* Ved selvstændig skattepligts indtræden i kalenderåret svarer skatteyderen kommunal indkomstskat til den kommune, hvor han på tidspunktet for skattepligtens indtræden har den tilknytning, der er nævnt i denne paragraf. Indtræder skattepligten i tiden fra den 6. oktober til den 31. december, svares også den kommunale indkomstskat for det følgende kalenderår til denne kommune. Såfremt skatteyderen er en kvinde, der hidtil har været sambeskattet med en mand, der for vedkommende kalenderår efter reglerne i denne paragraf opfylder betingelsen for at svare skat til en kommune her i landet, svarer hun i alle tilfælde skat til denne kommune for vedkommende kalenderår. Indtræder hendes selvstændige skattepligt i tiden fra den 6. oktober til den 31. december, svares den kommunale indkomstskat for det følgende kalenderår til den kommune, hvor hun på tidspunktet for skattepligtens indtræden har den tilknytning, der er nævnt i denne paragraf.“

4. § 2, *stk. 7*, affattes således:

„*Stk. 7.* En gift kvinde, der sambeskattes med sin mand, og som er ansat særskilt til skat efter § 4, *stk. 2*, i loven om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v., svarer kommunal indkomstskat til samme kommune som manden.“

5. I § 3, *stk. 3*, ændres „§ 1, nr. 5“ til: „§ 1, nr. 2 eller 5“.

6. § 3, *stk. 4*, affattes således:

„*Stk. 4.* Den kommune, der helt eller delvis er berettiget til den kommunale indkomstskat, som påhviler en selvstændigt skattepligtig person, er i samme omfang berettiget til den kommuneskat, der påhviler den med ham sambeskattede hustru, der er ansat særskilt til skat.“

7. § 3, *stk. 5, 1. pkt.*, affattes således:

„*Stk. 5.* Kommunalbestyrelsen i en kommune, der mener, at den med urette er holdt uden for fordelingen af den en person eller et dødsbo, jfr. § 7, påhvillende kommunale indkomstskat eller finder fordelingen urigtig, må senest 1 år efter udløbet af det pågældende kalenderår gøre anmeldelse herom til skattekommunen.“

8. § 6, *stk. 3*, ophæves.

9. § 7, *stk. 1, sidste pkt.*, affattes således:

„I så fald svares kommuneskatten af mellemliggende beløb, hvoraf der ikke be-

regnes statsskat, med en forhøjet procent-sats, der udgør summen af de udskrivnings-procenter, der i øvrigt er fastsat henholdsvis for beregning af kommunal indkomstskat i vedkommende kommune samt for be-regning af indkomstskat til staten af døds-boer.“

10. I § 7, stk. 2, ophæves 2. pkt.

11. I § 8, stk. 1, ophæves sidste pkt.

12. I § 10, stk. 3, sidste pkt., ændres „300 kr.“ til: „1.000 kr.“.

13. I § 11, stk. 2, 1. pkt., ændres „20.000 kr.“ til: „30.000 kr.“.

14. I § 17 indsættes som stk. 2:

„Stk. 2. Bestemmelserne i § 88, stk. 2, i loven om opkrævning af indkomst- og for-mueskat for personer m. v. finder tilsvarende anvendelse for beregningen af kommunal indkomstskat.“

Bemærkninger til lovforslaget.

Lov nr. 101 af 31. marts 1967 om kommunal indkomstskat, der knytter sig til lov nr. 100 af 31. marts 1967 om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat), indeholder de særlige kommunale skatteregler under en kildeskatteordning. Ved forslaget til lov om ikraft-træden af lov om kommunal indkomstskat er det bl. a. foreslået, at fornævnte lov skal træde i kraft den 1. januar 1970 sammen med den øvrige kilde-skatteordning, jfr. finansministerens herom frem-satte forslag.

Det af finansministeren fremsatte ændringsfor-slag til kildeskatteloven indeholder bestemmelser, som er af betydning for loven om kommunal ind-komstskat, hvorfor det vil være nødvendigt at foretage visse konsekvensændringer i den kommu-nale kildeskattelov.

Hertil kommer, at de hidtil gældende særlige regler for kommuneskattens beregning i hoved-stadsområdet efter en progressiv rateskala ved lov nr. 464 af 15. december 1967 om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen er op-hævet, ligesom der ved nævnte lov er foretaget enkelte ændringer af reglerne om fordeling af den kommunale andel af selskabsskatten. Disse ændrin-ger foreslås ved nærværende lovforslag indføjet i loven om kommunal indkomstskat.

Endelig foreslås enkelte mere teknisk betonedede ændringer af lovtæksten.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Bemærkninger til forslagens enkelte bestemmelser.

Til nr. 1.

Efter hovedreglen i den kommunale kildeskatte-lovs § 2 svarer selvstændigt skattepligtige personer

kommunal indkomstskat for et givet kalenderår til den kommune, hvor de har bopæl, subsidiært op-hold, den 5. november forud for kalenderåret.

Som anført i bemærkningerne til forslaget til lov om kommunal indkomstskat bør det relevante tids-punkt ifølge sagens natur ligge så nær op ad ind-komståret som muligt, medens der på den anden side også må være tilstrækkelig tid for vedkom-mende skattemyndigheder til inden indkomstårets begyndelse at træffe de til skattens opkrævning for-nødne foranstaltninger.

Efter de nu foreliggende planer for den admini-strative tilrettelæggelse af kildeskatteordningen må det imidlertid anses for påkrævet at forlænge det tidsrum, myndighederne må have til rådighed for at kunne afslutte arbejdet inden det nye indtægts-års begyndelse. Fristen foreslås derfor forlænget med 1 måned, d. v. s. at det herefter bliver bopælen (opholdet) den 5. oktober, der bliver afgørende for, hvilken kommune der skal være en persons skatte-kommune for det følgende kalenderår.

Til nr. 2 og 5.

Personer i udenrigstjenesten, der er omfattet af kildeskattelovens § 1, nr. 5, svarer efter den kommu-nale kildeskattelov kommuneskat for de kalender-år, der følger efter udrejsen, til den kommune, hvori de havde ophold ved udrejsen, og denne kommune er berettiget til endeligt at beholde skatten. Æn-dringsforslaget fastslår, at samme regel skal gælde de af kildeskattelovens § 1, nr. 2, omfattede perso-ner, der i et tidsrum af indtil 4 år kan fastholdes som skattepligtige her til landet som følge af en tidligere bopæl her.

Til nr. 3.

Den kommunale indkomstskat efter lov nr. 101 af 31. marts 1967 er en helårsskat, således at

skattheyderen svarer kommuneskat til samme kommune hele kalenderåret uanset flytning til anden kommune i årets løb. Som ovenfor anført er skattekommunen den kommune, hvori der haves bopæl, subsidiært ophold, på et vist tidspunkt forud for kalenderåret. Ved selvstændig skattepligts indtræden i årets løb, f. eks. ved tilflytning fra udlandet eller for en hustrus vedkommende ved skilsmisse, er det i lovens § 2, stk. 5, fastsat, at den kommune, i hvilken den pågældende har bopæl (ophold) på tidspunktet for skattepligtens indtræden, bliver skattekommune for den pågældende. Ændringsforslaget går ud på, at en kvinde, der hidtil har været sambeskattet med manden, men som i kalenderårets løb bliver selvstændigt skattepligtig, f. eks. ved separation eller skilsmisse, for resten af kalenderåret skal svare kommunal indkomstskat til mandens hidtidige skattekommune uanset hendes bopælsforhold på tidspunktet for den selvstændige skattepligts indtræden. Ændringsforslaget er begrundet i praktisk-administrative hensyn.

Til nr. 4 og 6.

Ændringsforslagene er af redaktionel karakter og er en følge af, at børn efter den af finansministeren nu foreslåede formulering af § 5 i kildeskatteloven ikke længere skal sambeskattes med forældrene, således at sambeskatning under kildeskatteordningen alene skal kunne finde sted mellem ægtefæller.

Til nr. 7.

Den kommune (skattekommunen), til hvilken en skattheyder under kildeskatteordningen skal svare kommunal indkomstskat for et givet kalenderår, er efter reglerne i § 3 i loven om kommunal indkomstskat pligtig at afgive en andel af den skattheyderen påhvilende kommuneskat til den eller de kommuner, i hvilke han i kalenderårets løb måtte tage ophold. I paragraffens stk. 5 er der fastsat nærmere regler for den praktiske fremgangsmåde for kommuneskattens fordeling. Reglerne går bl. a. ud på, at den berettigede kommune i alle tilfælde senest 2 måneder efter udløbet af det pågældende kalenderår må gøre anmeldelse til vedkommende skattekommune om sit krav på andel.

Da det nu er tanken, at statens afregning over for de enkelte kommuner af den dem endeligt tilkommende kommunale indkomstskat — herunder af andele fra andre kommuner — i videst muligt omfang skal foretages umiddelbart på grundlag af de oplysninger, bl. a. om flytninger i årets løb, der beror hos de statslige myndigheder, har man ment

alene at burde foreskrive anmeldelsespligt for de tilfælde, hvor en kommune mener sig forfordelt ved denne afregning. Afregningen for et givet kalenderår skal efter kildeskatteloven foretages den 1. november i det følgende kalenderår, og da kommunerne først herefter kan tage stilling til eventuelt udestående fordelingspørgsmål, må det anses for påkrævet at forlænge anmeldelsesfristen, således at denne først udløber med udgangen af det sidstnævnte kalenderår.

Til nr. 8-11.

Som ovenfor nævnt er den hidtil gældende særlige ordning for kommuneskattens beregning i kommunerne i hovedstadsområdet ophævet ved lov nr. 464 af 15. december 1967, således at de nævnte kommuner fra og med skatteåret 1968-69 skal beregne kommuneskatten med en fast procent på samme måde som landets øvrige kommuner.

Ændringsforslagene tager sigte på at gennemføre de heraf følgende redaktionelle ændringer i loven om kommunal indkomstskat samt en på grund af ændret affattelse af bestemmelsen om dødsbopeskatningen i kildeskattelovens § 35 fornøden konsekvensændring af den kommunale indkomstskattelovs § 7, stk. 1.

Til nr. 12 og 13.

Ændringerne er alene konsekvenser af de ved ovennævnte lov nr. 464 af 15. december 1967 foretagne ændringer af reglerne for fordeling af den kommunale andel af selskabsskatten.

Til nr. 14.

I bestemmelserne i § 88, stk. 2, i kildeskatteloven er der givet særlige regler for beregningen af statskat i tilfælde, hvor den skattepligtige anvender et indkomstår, der afviger fra kalenderåret.

Ændringsforslaget tager sigte på at præcisere, at de nævnte bestemmelser finder tilsvarende anvendelse ved kommuneskattens beregning.

Behandlingen af *lov nr. 101 af 31. marts 1967 om kommunal indkomstskat* findes således omtalt i folketingstidende 1966-67, 2. samling:

Lovforslaget.....	tillæg A sp.	753
Fremstillingen.....	-	41
Første behandling.....	-	362
Udvalgsbetænkning.....	tillæg B	187
Anden behandling.....	-	2712
Tillægsbetænkning.....	tillæg B	289

Tredje behandling.....	- 3111	<i>munal indkomstskat</i> findes således omtalt i folketings- tingstidende 1967-68, 1. samling:
Forslaget som vedtaget.....	tillæg C - 513	
Behandlingen af det den 9. november 1967 frem- satte forslag til lov om ikrafttræden af lov om kom-		Lovforslaget.....
		tillæg A sp. 1423
		Fremsettelsen.....
		- 1066
		Første behandling
		- 1571

Lovforslaget sammenholdt med den gældende lov.

(Ændringer kursiveret).

Gældende lov.

§ 2. Selvstændigt skattepligtige personer svarer for kalenderåret kommunal indkomstskat til den kommune (skattekommunen), hvor de har bopæl eller — i mangel af bopæl — har ophold den 5. november forud for det pågældende kalenderår. Den, hvis tilstedeværelse i en kommune skyldes indkaldelse til militærtjeneste eller anbringelse i et sygehus, i en institution for sindslidende eller åndssvåge eller i fængsel eller lignende, og som samtidig har bopæl i en anden kommune, svarer skat til denne anden kommune som skattekommune. Har en person i øvrigt samtidig bopæl i to eller flere kommuner, er hans skattekommune den af kommunerne, hvor han må anses for at have sin hovedbopæl. Indenrigsministeren træffer i tvivlstilfælde den endelige administrative afgørelse med hensyn til spørgsmålet om, i hvilken kommune en person må anses for at have sin hovedbopæl.

Stk. 2. Selvstændigt skattepligtige personer, der gør tjeneste eller varigt opholder sig om bord på skibe med hjemsted her i landet, og som hverken har bopæl eller ophold i nogen kommune den 5. november forud for det pågældende kalenderår, svarer kommunal indkomstskat til den kommune, der på denne dato nærmest må betragtes som deres hjemstedskommune. I tvivlstilfælde træffer indenrigsministeren den endelige administrative afgørelse.

Stk. 3. Den kommune, hvor den skattepligtige den 5. november forud for det pågældende kalenderår er tilmeldt folkeregistret, dog bortset fra tilmeldelse på grund af midlertidigt ophold, anses som skattekommune efter stk. 1 eller 2, medmindre der inden den 1. marts i kalenderåret rejses indsigelse herimod, og det i forbindelse hermed godtgøres, at den skattepligtige den 5. november havde bopæl, ophold eller hjemsted i en anden kommune.

Lovforslaget.

§ 2. Selvstændigt skattepligtige personer svarer for kalenderåret kommunal indkomstskat til den kommune (skattekommunen), hvor de har bopæl eller — i mangel af bopæl — har ophold den 5. oktober forud for det pågældende kalenderår. Den, hvis tilstedeværelse i en kommune skyldes indkaldelse til militærtjeneste eller anbringelse i et sygehus, i en institution for sindslidende eller åndssvåge eller i fængsel eller lignende, og som samtidig har bopæl i en anden kommune, svarer skat til denne anden kommune som skattekommune. Har en person i øvrigt samtidig bopæl i to eller flere kommuner, er hans skattekommune den af kommunerne, hvor han må anses for at have sin hovedbopæl. Indenrigsministeren træffer i tvivlstilfælde den endelige administrative afgørelse med hensyn til spørgsmålet om, i hvilken kommune en person må anses for at have sin hovedbopæl.

Stk. 2. Selvstændigt skattepligtige personer, der gør tjeneste eller varigt opholder sig om bord på skibe med hjemsted her i landet, og som hverken har bopæl eller ophold i nogen kommune den 5. oktober forud for det pågældende kalenderår, svarer kommunal indkomstskat til den kommune, der på denne dato nærmest må betragtes som deres hjemstedskommune. I tvivlstilfælde træffer indenrigsministeren den endelige administrative afgørelse.

Stk. 3. Den kommune, hvor den skattepligtige den 5. oktober forud for det pågældende kalenderår er tilmeldt folkeregistret, dog bortset fra tilmeldelse på grund af midlertidigt ophold, anses som skattekommune efter stk. 1 eller 2, medmindre der inden den 1. marts i kalenderåret rejses indsigelse herimod og det i forbindelse hermed godtgøres, at den skattepligtige den 5. oktober havde bopæl, ophold eller hjemsted i en anden kommune.

Gældende lov.

Stk. 4. Selvstændigt skattepligtige personer, der omfattes af bestemmelsen i § 1, nr. 5, i loven om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v., svarer for det eller de kalenderår, der følger efter udrejsen, kommunal indkomstskat til den kommune, der ved de pågældendes udrejse var berettiget til den dem påhvilende kommunale indkomstskat, jfr. § 3.

Stk. 5. Ved selvstændig skattepligts indtræden i kalenderåret svarer skatteyderen kommunal indkomstskat til den kommune, hvor han på tidspunktet for skattepligtens indtræden har den i nærværende paragraf omhandlede tilknytning. Indtræder skattepligten i tiden fra den 6. november til den 31. december, svares også den kommunale indkomstskat for det følgende kalenderår til denne kommune.

Stk. 6. — — — — —

Stk. 7. Personer, der efter §§ 4 og 5 i loven om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. sambeskattes med en selvstændigt skattepligtig person — herunder hustruer, der ansættes særskilt til skat efter nævnte lovs § 4, stk. 2 — svarer kommunal indkomstskat til samme kommune som den person, med hvem de sambeskattes.

§ 3. — — — — —

Stk. 3. For så vidt angår selvstændigt skattepligtige personer, der omfattes af § 1, nr. 5, i loven om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v., er den kommune, der ved de pågældendes udrejse var berettiget til den dem påhvilende kommunale indkomstskat, fortsat berettiget til kommuneskatten.

Lovforslaget.

Stk. 4. Selvstændigt skattepligtige personer, der omfattes af § 1, nr. 2 eller 5, i loven om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v., svarer for det eller de kalenderår, der følger efter udrejsen, kommunal indkomstskat til den kommune, der ved de pågældendes udrejse var berettiget til den dem påhvilende kommunale indkomstskat, jfr. § 3.

Stk. 5. Ved selvstændig skattepligts indtræden i kalenderåret svarer skatteyderen kommunal indkomstskat til den kommune, hvor han på tidspunktet for skattepligtens indtræden har den *tilknytning, der er nævnt i denne paragraf*. Indtræder skattepligten i tiden fra den 6. oktober til den 31. december, svares også den kommunale indkomstskat for det følgende kalenderår til denne kommune. *Såfremt skatteyderen er en kvinde, der hidtil har været sambeskattet med en mand, der for vedkommende kalenderår efter reglerne i denne paragraf opfylder betingelsen for at svare skat til en kommune her i landet, svarer hun i alle tilfælde skat til denne kommune for vedkommende kalenderår. Indtræder hendes selvstændige skattepligt i tiden fra den 6. oktober til den 31. december, svares den kommunale indkomstskat for det følgende kalenderår til den kommune, hvor hun på tidspunktet for skattepligtens indtræden har den tilknytning, der er nævnt i denne paragraf.*

Stk. 6. — — — — —

Stk. 7. *En gift kvinde, der sambeskattes med sin mand, og som er ansat særskilt til skat efter § 4, stk. 2, i loven om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v., svarer kommunal indkomstskat til samme kommune som manden.*

§ 3. — — — — —

Stk. 3. For så vidt angår selvstændigt skattepligtige personer, der omfattes af § 1, nr. 2 eller 5, i loven om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v., er den kommune, der ved de pågældendes udrejse var berettiget til den dem påhvilende kommunale indkomstskat, fortsat berettiget til kommuneskatten.

Gældende lov.

Stk. 4. Den kommune, der helt eller delvis er berettiget til den kommunale indkomstskat, der påhviler en selvstændigt skattepligtig person, er i samme omfang berettiget til den kommuneskat, der påhviler de med ham sambeskattede personer, herunder den kommuneskat, der påhviler den særskilt ansatte hustru.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen i en kommune, der anser sig berettiget til skatten eller en andel deraf, må senest 2 måneder efter udløbet af det pågældende kalenderår gøre anmeldelse herom til skattekommissionen. Anmeldelse må være ledsaget af oplysninger om skatteyderens ophold i kommunen i det pågældende kalenderår. Opnås der ikke ved forhandling mellem kommunerne enighed om, hvilken af dem der er berettiget til skatten, eller hvorledes fordelingen skal finde sted, afgøres spørgsmålet, for så vidt det foreligger mellem 2 sognekommuner inden for samme amtsrådsreds, af amtsrådet og ellers af indenrigsministeren. De beløb, der tilkommer en andelsberettiget kommune, afregnes efter regler, der fastsættes af indenrigsministeren.

§ 6. —————

Stk. 3. I Københavns og Frederiksberg kommuner samt i de københavnske omegnskommuner udskrives kommunal indkomstskat efter skalaer, der fastsættes ved lov. For beregningen af skatten gælder i øvrigt samme regler som for beregningen af indkomstskat til staten, jfr. § 35 i lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m.v. Bestemmelsen i nærværende paragrafs stk. 2 finder tilsvarende anvendelse. Ved de københavnske omegnskommuner forstås i nærværende lov følgende kommuner: Ballerup-Måløv, Birkerød, Brøndbyerne, Dragør, Farum, Gentofte, Gladsaxe, Glostrup, Herlev, Herstederne, Hvidovre, Høje Tåstrup, Hørsholm, Lyngby-Tårnbæk, Rødovre, Store Magleby, Søllerød, Tårnby, Valensbæk og Værløse.

§ 7. Dødsboer, der her i landet er undergivet offentlig skiftebehandling, er pligtige

Lovforslaget.

Stk. 4. Den kommune, der helt eller delvis er berettiget til den kommunale indkomstskat, som påhviler en selvstændigt skattepligtig person, er i samme omfang berettiget til den kommuneskat, der påhviler *den med ham sambeskattede hustru, der er ansat særskilt til skat.*

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen i en kommune, der mener, at den med *rette er holdt uden for fordelingen af den en person eller et dødsbo, jfr. § 7, påhvilende kommunale indkomstskat eller finder fordelingen urigtig, må senest 1 år* efter udløbet af det pågældende kalenderår gøre anmeldelse herom til skattekommissionen. Anmeldelse må være ledsaget af oplysninger om skatteyderens ophold i kommunen i det pågældende kalenderår. Opnås der ikke ved forhandling mellem kommunerne enighed om, hvilken af dem der er berettiget til skatten, eller hvorledes fordelingen skal finde sted, afgøres spørgsmålet, for så vidt det foreligger mellem 2 sognekommuner inden for samme amtsrådsreds, af amtsrådet og ellers af indenrigsministeren. De beløb, der tilkommer en andelsberettiget kommune, afregnes efter regler, der fastsættes af indenrigsministeren.

§ 6. —————

Stk. 3 ophæves.

§ 7. Dødsboer, der her i landet er undergivet offentlig skiftebehandling, er pligtige

Gældende lov.

at svare kommunal indkomstskat, der regnes på grundlag af den til statskat foretagne ansættelse af indkomsten efter et bofradrag som angivet i § 38 i loven om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. Er de i kommunen gældende personfradrag i henhold til § 5, stk. 2, fastsat til lavere beløb end de ved statskattens beregning gældende, fastsættes størrelsen af bofradraget i overensstemmelse med de i kommunen gældende personfradrag. I så fald svares kommuneskatten af mellemliggende beløb, hvoraf der ikke regnes statskat, med en forhøjet procent-sats, der regnes som anført i § 6, stk. 2 og 3, dog at den for folkepensionsbidraget fastsatte udskrivningsprocent ikke medtages.

Stk. 2. Den kommunale indkomstskat af dødsboer svares for det kalenderår, hvori dødsfaldet er indtruffet, til den kommune, der på dødsfaldets tidspunkt var afdødes skattekommune, og med denne kommunes udskrivningsprocent, jfr. dog stk. 1, sidste punktum. I de i § 6, stk. 3, omhandlede kommuner svares skatten med den udskrivningsprocent, der er fastsat for beregning af kommunal indkomstskat i vedkommende kommune for det laveste indkomstrin i de i § 6, stk. 3, nævnte skalaer, jfr. dog nærværende paragrafs stk. 1, sidste punktum. Såfremt der efter reglerne i § 3 i det pågældende kalenderår har været grundlag for fordeling af den afdøde påhvilende kommunale indkomstskat, foretages for dette kalenderår en tilsvarende fordeling af boets kommunale indkomstskat mellem de pågældende kommuner. For det eller de følgende kalenderår svarer dødsboet kommunal indkomstskat til den kommune, der på dødsfaldets tidspunkt efter reglerne i § 3 var berettiget til den afdøde påhvilende kommunale indkomstskat.

§ 3. Staten og dens institutioner er pligtige at svare kommunal indkomstskat, for så vidt angår indtægter hidrørende fra udlejningsejendomme, landejendomme, skove eller fabriksdrift. Skatten svares for et skatteår, der følger finansåret. Skatten svares af den pågældende indtægt i det

Lovforslaget.

at svare kommunal indkomstskat, der regnes på grundlag af den til statskat foretagne ansættelse af indkomsten efter et bofradrag som angivet i § 38 i loven om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. Er de i kommunen gældende personfradrag i henhold til § 5, stk. 2, fastsat til lavere beløb end de ved statskattens beregning gældende, fastsættes størrelsen af bofradraget i overensstemmelse med de i kommunen gældende personfradrag. I så fald svares kommuneskatten af mellemliggende beløb, hvoraf der ikke regnes statskat, med en forhøjet procent-sats, der *udgør summen af de udskrivningsprocenter, der i øvrigt er fastsat henholdsvis for beregning af kommunal indkomstskat i vedkommende kommune samt for beregning af indkomstskat til staten af dødsboer.*

Stk. 2. Den kommunale indkomstskat af dødsboer svares for det kalenderår, hvori dødsfaldet er indtruffet, til den kommune, der på dødsfaldets tidspunkt var afdødes skattekommune, og med denne kommunes udskrivningsprocent, jfr. dog stk. 1, sidste punktum.

Såfremt der efter reglerne i § 3 i det pågældende kalenderår har været grundlag for fordeling af den afdøde påhvilende kommunale indkomstskat, foretages for dette kalenderår en tilsvarende fordeling af boets kommunale indkomstskat mellem de pågældende kommuner. For det eller de følgende kalenderår svarer dødsboet kommunal indkomstskat til den kommune, der på dødsfaldets tidspunkt efter reglerne i § 3 var berettiget til den afdøde påhvilende kommunale indkomstskat.

§ 3. Staten og dens institutioner er pligtige at svare kommunal indkomstskat, for så vidt angår indtægter hidrørende fra udlejningsejendomme, landejendomme, skove eller fabriksdrift. Skatten svares for et skatteår, der følger finansåret. Skatten svares af den pågældende indtægt i det

Gældende lov.

senest forløbne kalenderår (regnskabsår) med vedkommende kommunes udskrivningsprocent for det kalenderår, i hvilket skatteåret begynder. I de i § 6, stk. 3, omhandlede kommuner svares skatten med den udskrivningsprocent, der er fastsat for beregning af kommunal indkomstskat i vedkommende kommune for det laveste indkomstrin i de i § 6, stk. 3, nævnte skalaer.

Stk. 2-5. — — — — —

§ 10. — — — — —

Stk. 3. Virksomhed anses for drevet i den eller de kommuner, i hvilke selskabet, foreningen m. v. oppebærer indtægt af fast ejendom eller har selvstændige kontor-, forretnings- eller lagerlokaler med dér beskæftiget personale eller har selvstændige produktions- eller driftsanlæg. Virksomhed ved transport af personer eller gods på land anses dog alene drevet i den i § 12, stk. 1, omhandlede kommune og virksomhed ved havfiskeri alene i den kommune, hvor vedkommende fartøj må anses for nærmest hjemmehørende. Såfremt den foran i stk. 2 omhandlede andel ikke overstiger 300 kr., anses virksomhed i alle tilfælde alene for drevet i den i § 12, stk. 1, omhandlede kommune, og det samme gælder, såfremt ingen anden kommune efter foranstående bestemmelser kan komme i betragtning.

§ 11. — — — — —

Stk. 2. Kan nettoindtægten i de enkelte kommuner ikke umiddelbart udledes af regnskabet, anses nettoindtægten som regel for at falde i disse i forhold til summen af de lønninger, herunder også tantiemer og overskudsandele, som i det sidst forløbne regnskabsår er blevet udbetalt til de ved virksomheden i hver af de pågældende kommuner beskæftigede personer, dog således at ingen lønning beregnes med et større beløb end 20.000 kr. Vedrører virksomheden fast ejendom, der er beliggende i flere kommuner, fordeles nettoindtægten herfra dog som regel i forhold til ejendomsværdierne i de pågældende kommuner, og med hensyn til forsikringsforetagender anses nettoindtægten som regel for at falde i de enkelte

Lovforslaget.

senest forløbne kalenderår (regnskabsår) med vedkommende kommunes udskrivningsprocent for det kalenderår, i hvilket skatteåret begynder.

Stk. 2-5. — — — — —

§ 10. — — — — —

Stk. 3. Virksomhed anses for drevet i den eller de kommuner, i hvilke selskabet, foreningen m. v. oppebærer indtægt af fast ejendom eller har selvstændige kontor-, forretnings- eller lagerlokaler med dér beskæftiget personale eller har selvstændige produktions- eller driftsanlæg. Virksomhed ved transport af personer eller gods på land anses dog alene drevet i den i § 12, stk. 1, omhandlede kommune og virksomhed ved havfiskeri alene i den kommune, hvor vedkommende fartøj må anses for nærmest hjemmehørende. Såfremt den foran i stk. 2 omhandlede andel ikke overstiger 1.000 kr., anses virksomhed i alle tilfælde alene for drevet i den i § 12, stk. 1, omhandlede kommune, og det samme gælder, såfremt ingen anden kommune efter foranstående bestemmelser kan komme i betragtning.

§ 11. — — — — —

Stk. 2. Kan nettoindtægten i de enkelte kommuner ikke umiddelbart udledes af regnskabet, anses nettoindtægten som regel for at falde i disse i forhold til summen af de lønninger, herunder også tantiemer og overskudsandele, som i det sidst forløbne regnskabsår er blevet udbetalt til de ved virksomheden i hver af de pågældende kommuner beskæftigede personer, dog således at ingen lønning beregnes med et større beløb end 30.000 kr. Vedrører virksomheden fast ejendom, der er beliggende i flere kommuner, fordeles nettoindtægten herfra dog som regel i forhold til ejendomsværdierne i de pågældende kommuner, og med hensyn til forsikringsforetagender anses nettoindtægten som regel for at falde i de enkelte

Gældende lov.

kommuner i samme forhold som brutto-
præmieindtægten.

Stk. 3. —————

§ 17. Med hensyn til virkningerne af urigtig selvangivelse, pligten til rettidig indbetaling af kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter uanset klage over eller indsigelse imod indkomstansættelsen eller skatteberegningen, berigtigelse af skatte- og afgiftsbeløb, ydelse af rentegodtgørelse m.v. finder reglerne i statsskattelovgivningen tilsvarende anvendelse.

Lovforslaget.

kommuner i samme forhold som brutto-
præmieindtægten.

Stk. 3. —————

§ 17. Med hensyn til virkningerne af urigtig selvangivelse, pligten til rettidig indbetaling af kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter uanset klage over eller indsigelse imod indkomstansættelsen eller skatteberegningen, berigtigelse af skatte- og afgiftsbeløb, ydelse af rentegodtgørelse m. v. finder reglerne i statsskattelovgivningen tilsvarende anvendelse.

*Stk. 2. Bestemmelserne i § 88, stk. 2, i loven om opkrævning af indkomst- og formue-
skat for personer m. v. finder tilsvarende anvendelse for beregningen af kommunal indkomstskat.*